

Pobles com l'espanyol, que fornien un contingent emigratori anual respectable pel nombre, avui han vist no solament estroncada aquesta vàlvula econòmica de seguretat, sinó que han sentit, a més a més, les conseqüències del reflux de nombrosos emigrats que han hagut de reintegrar-se a la seva llar davant l'angoixosa situació en què es trobaven, essent en gran quantitat els que han tingut de fer-ho a expenses de l'Estat.

Aquest fet ha aguditzat encara la situació, ja poc falaguera, del nostre país, i en particular de la nostra ciutat, on, ja de molt temps, s'hi han vingut canalitzant diverses immigracions, poc desitjables les unes, com les dels mangants professionals i delinqüents de tota mena, expulsats d'altres indrets peninsulars, i de gent camperola i obrers industrials, atrets per la fama de salaris elevats i en la creença de què és més fàcil de trobar treball. La gran massa de naturals d'altres regions que conviuen amb nosaltres, ha facilitat aquesta invasió per la seguretat de trobar-hi un allotjament provisional i gairebé podríem dir que hi ha pocs espanyols que no tinguin un parent més o menys pròxim a Catalunya. Aquest fet migratori és fatal, a més a més, pel poder d'atracció enlluernadora que té la nostra urbs. Molts poden constatar com un dia, d'un poble qualsevol d'Espanya, n'ha vingut un minyó, o bé una noia, per dedicar-se al servei domèstic i no ha trigat molt de temps que la germana o bé les nebodes i les cosines, cridades per ella, hi han vingut darrera. Si ha lograt situar-s'hi, més o menys bé, és tota la família la que es trasllada, àdhuc els vells.

Mantes vegades, entre els detinguts per la policia a les estacions de ferrocarril o bé per les rondes depenents de la Comissaria Municipal de Beneficència (que persegueixen la mendicitat), s'hi troben menors de tots els indrets de la Península. En interrogar-los, uns manifesten que hi han vingut en recerca de treball, car sabien que hi vivia un cosí, un oncle, un germà i fins la mare que servia. Gairebé cap d'ells tenia l'adreça, car es creien que Barcelona era com el seu poble i preguntant trobarien el rastre dels parents, o almneys aquesta era l'excusa oficial que ens donaven. Altres, simplement, havien sentit ponderar les excel·lències de la